

Потрайте, господа! По редъ, моля ви се!

Единъ кръчмаръ ималъ папагалъ. Държалъ го въ кафезъ, закаченъ на една отъ стениѣ на кръчмата. Въ дни, когато имало хубава работа, кръчмарьтъ посрѣщалъ съ весело и засмѣно лице посетителитѣ, тичалъ отъ маса на маса и съ радостъ услужвалъ на всички. Радвалъ се тогава и папагалътъ. Той познавалъ мнозина отъ посетителитѣ. Знаялъ и кои отъ тѣхъ сж нетърпеливи, та удряли съ юмрукъ по масата и викали: „Хайде, по скоро!“ А кръчмарьтъ всѣкога и на всички отговарялъ по единъ и сщъ начинъ: — Потрайте, господа! По редъ, моля ви се!

Папагалътъ скоро научилъ тия думи наизустъ. И щомъ въ кръчмата се дигалъ шумъ отъ нетърпеливитѣ посетители, той викалъ преди стопанина си съ всичка сила: — Потрайте, господа! По редъ, моля ви се!

Посетителитѣ се смѣли, като слушали това, и по-спокойно чакали реда си.

Една сутринъ кръчмарьтъ не затворилъ добре кафеза, и папагалътъ незабелязано изхвъркналъ. Като се видѣлъ на свобода, той радостно полетѣлъ къмъ полето. Щомъ го забелязали другитѣ птички, зачудили се отъ разноцвѣтното му красиво облѣкло и почнали да се струпватъ около него. Вработата се кълвѣли, кое да излѣзе по-напредъ. Кадънкитѣ весело цвѣртѣли предъ невиджданото чудо. А старата гарга, като прехвъркнала въ черното си облѣкло надъ папагала, заплюла го презрително. После съ негодуващо гракане отлетѣла до една гориста височина и съобщила на своитѣ другарки..

Дигнали се орляци гарги и се спуствали къмъ папагала.

Въ това време кръчмарьтъ забелязалъ, че неговата обична птица е изчезнала, и тръгналъ къмъ полето да я търси. Отдалеко съзрѣлъ, че около едно дърво въ гората се виятъ много гарги. Забързалъ къмъ него. Гаргитѣ се спущали върху папагала, калвали го и скубали перата му.

Той билъ отпустналъ безпомощно криле и не се опитвалъ да се брани отъ гаргитѣ, а само викалъ съ всичка сила: — Потрайте, господа! По редъ, моля ви се!

Преразказалъ отъ руски Хр. Спасовски